

[Glistrup]

hus-alderen, til trods for at elektronikken jo dog er ved at vinde sit ganske store indpas. Det ville være rart, om man med henblik på hele stemmematerialet på de 3,4 millioner kunne nå frem til ganske klare retningslinjer, og om man forsøgte at tænke lidt fremad i stedet for bare at tale om det, der er fortid. F.eks. hvad man vil gøre, hvis man nu får et valg, hvor der ud over visse dele af landet går et vældigt uvejr og snestorm og lignende ting, sådan at vi får et folketing, der kan sidde i fire år, og som er sammensat uden hensynetagen til måske en tredjedel af landet, hvor det har været plat umuligt at komme til valgstedet, i hvert fald for andre end unge og meget rørige mennesker. Hvorfor tager man ikke hensyn til problemerne, før de opstår? Hvorfor gemmer man det dog? Hvorfor kan man f.eks. ikke udvide mulighederne for at stemme på forhånd, som man har givet til søfolk, og give muligheder for at udstrække valget over flere dage for det tilfælde, at man skulle komme til det resultat, at der ikke har været de fornødne rimelig lige muligheder over hele landet for at komme til valgstedet?

Et helt andet punkt i den afgivne betænkning går ud på, at der er nogle her i folkettinget, som føler sig åh så selvretfærdigt værdige, at de mener, at de er langt, langt mere værdige, end at de kan tillade sig at sidde i folketinget med mig, som er blevet valgt lige så vel som de 178 andre, der er blevet valgt ude over landet. Dertil er at sige, at ca. $\frac{3}{5}$ af de fremskridtsvælgere, der har truffet deres afgørelse inden for Københavns amt, har sagt, at de ønsker, at den folketingsplads skal indtages af mig; og der er ingen grund til at tro, at der i andre amter af landet skulle være anden fordeling af fremskridtsvælgerne.

Den undskyldning, man brugte til at smide mig ud af folketinget her i sommer, var jo, at man på vælgernes vegne skulle korrigere det, efter at man havde set en højesteretsdom, som vælgerne ikke kunne kende. Men nu kender vælgerne dommen, og nu er det uberettiget af et flertal at komme og sige, at man ganske aldeles sætter sig ud over, hvad vælgerne med fuldt kendskab til tingene har besluttet.

Det kan da godt være, at der i det særlige omdømme, som gælder hos de pågældende folketingsmedlemmer, er den opfattelse, at jeg er en besværlig politisk modstander at have med at gøre, mig vil man helst være fri

for at have der; men det er bare ikke de andre partiers folketingsmedlemmer, der skal tage stilling til sådan noget. Det er det rene vrøvl og pjat at påstå, at jeg i det almindelige omdømme ikke skulle være lige så værdig som de, der i øvrigt sidder herinde i folketinget, til at være medlem af tinget. Når man tager rundt i dette land – og jeg har rejst nok så meget og færdedes i alle kredse i dette land i den sidste måneds tid – viser det sig nu engang, at det almindelige omdømme ikke svarer til de specielle forestillinger, som flertallet i udvalget er kommet frem til. Det flertal af disse selvretfærdige farisæere er jo præcis de samme partier, som gør alle vore børn fortræd ved at vælte disse gældsbyrder i hundredemilliarders klassen over på dem. Det er så ganske åbenbart, at de pågældende ikke med nogen som helst rimelighed kan påstå, at de er så enormt meget mere værdige til at kunne afgøre, hvem der i henhold til vælgernes afgørelse skal have adkomst til at have sæde her i folketinget.

Man kan sige, at justitsministeren eventuelt vil forvolde, at jeg i en mindre del af den periode, som folketinget er valgt for, vil have visse praktiske vanskeligheder med at komme til stede her i folketingssalen; der er så mange, hvad enten de er sendt til FN eller er syge, eller hvad der nu måtte være sket med dem, der ikke kan komme til stede, således at deres stedfortræder må indkaldes, men den afgørelse, som udvalgets flertal indstiller, er, at jeg for hele valgperioden, hvad enten jeg kan komme til stede eller ej, ikke skulle kunne give møde i folketinget, og det er i den grad at skamride demokratiet at komme til en opfattelse af den karakter.

Det er som bekendt første gang i Danmarkshistorien, at det problem, der nu foreligger, er fremme, og så kan man selvfølgelig sige, at det er et uheldigt sammentræf, at det tilsyneladende skal drukne, idet udvalget til prøvelse af valgene er blevet optaget af de principielle ting, som udvalgets formand redegjorde for fra denne talerstol.

Derfor ville det, når man for første gang står over for et sådant specielt problem, i stedet for, som udvalgsbetænkningen har gjort, nemlig mere eller mindre pr. refleks og automatik at gentage, hvad man skrev i udvalgsbetænkningen fra juni 1983, have været nok så rimeligt, om man havde sagt: det spørgsmål kan gøres til genstand for en nær-